

Akce č. 7

B O R E K

pátek 29. května - neděle 31. května 1998

Ahoj lidi,

BBCC

vzhledem k tomu, že Honza je již několik dní mejlová mrtvola, dovoluji si Vás tentokrát já pozvat na další akci **BBCC**, která se pod názvem **akce BOREK** koná ve dnech **29. 5. - 31. 5. 1998** (pátek - neděle).

Srazů bude hned několik:

Pro ty, kteří **pojedou již v pátek** je sraz **29. 5.** (tedy v pátek) v **17,30** u restaurace **Zlaté domky** (tak se to jmenuje podle mapy IM30, podle mě jsou to Zelené domky nebo tak nějak podobně) v ulici Vídeňská 68/799, Praha 4 - Kunratic (nelekejte se - projedete kolem Krčské nemocnice a pojedete lehce vlevo nahoru do kopce do Kunratic. Přímou na horizontu, po pravé straně silnice se tohle místo nachází - nemůžete jej minout. A pokud na něj nenarazíte, pak jste u Krčské nemocnice odbočili doprava a nejedete do Kunratic, ale do Libuše.)

Hlavní sraz bude **v sobotu 30. 5.** v **9,30** na **náměstí v Jílovém u Prahy**. Zde se sice nesmí parkovat, ale bude tam na Vás čekat určitě někdo v **tričku BBCC** a ukáže Vám, kde se dá zastavit. Pak se všichni přemístíte do nedalekého Borku na Brziho letní sídlo, kde nejprve nastane slavnostní **převlékání triček** a odkud poté vyjedeme na kolech.

V **neděli 31. 5.**, kdy je plánován ještě jeden menší výlet, bude sraz opět na **náměstí v Jílovém u Prahy**, ale až cca v **10,00 hodin**. Podrobněji se domluvíme v sobotu.

Co vás tentokrát čeká:

- krásné ubytování v Brziho letním sídle
- nová **trička BBCC** - jsou ve velikostech **M, L, XL a XXL** a jedno stojí **134,20 Kč**
- údajně nenáročná trasa sestavená Brzim (bez mých zásahů) o délce 40 - 45 km (připravte se na různé druhy terénů)
- samozřejmě soutěž
- zajímavé MENU (viz příloha)

Co vás tentokrát nečeká:

- oblepování čehokoliv samolepkami **BBCC**

Co vzít s sebou:

- spacáky (samozřejmě týká se těch, kteří budou nocovat) - spát se bude uvnitř letního sídla, popř. možno postavit stan
- dobrou náladu (piáno vítáno)
- pokud možno kola
- Honzo, nezapomeň kytaru

Předpokládaný počet účastníků: 30 lidí (hlavní sobotní akce)

Veškeré otázky jakéhokoli typu směrujte na Honzu, Brziho, Pepu nebo Vrstevnici.

Příloha

BBCC

pátek večeře

- co dům a vlastní zdroj dá aneb variace na volné téma
(z tohoto důvodu žádám všechny ty, kteří pojedou již v pátek, aby si s sebou přibalili nějaký salám, kus sýra, trochu zeleniny, ... - zkrátka vše, čím lze obložit mísu a chleba a dle fantazie z toho lze vytvořit cokoli k pivu. S chlebem to nepřehánějte, protože Brzi nakoupí čerstvý Horoměřický.)

sobota snídaně

- máslo, Rama, jam, chléb, rohlíky, čaj, kakao, juice, ovoce

přes den

- jako obvykle - někdo jídlo, někdo zrní, někdo oběd v restauraci Vltavanka v Davli

večeře

- *předkrm*: pikantní nakládaný hermelín zvaný „žlučníkáč“
- *hlavní chod*: špízy (tentokrát nakládané na čínský způsob)
- *přílohy*: Horoměřický + Arabský chléb, zelenina, majonézy
- *nápoje*: voda ze studny, pivo, soda, cola, juice, ?
(žádám všechny, kteří se zúčastní sobotního rautu, aby přivezli s sebou kousek jakékoliv zeleniny, kterou lze zpestřit večeři)

neděle

volné dojíždání zbytků

(zbylí zúčastnění necht' si na neděli připraví cokoli čím lze zpestřit společnou snídani)

Cena:

za sobotu se budeme snažit dodržet limit cca 60,- Kč/osobu. Víceděňáci pak musí počítat s příplatkem za pátek a neděli (jde spíše o nápoje).

A přestože v dnešní době již nemůžeme poručit větru ani dešti, v případě nepříznivého počasí se špízy **NERUŠÍ**, ale bude se grilovat na elektrickém grilu v interiéru Brziho letního sídla.

Tímto se s Vámi ne nadlouho (doufám) loučí

Vrstevnice

V Praze, 8. 6. 1998

Ahoj lidi,

čas neuvěřitelně rychle letí, 14 dní uběhlo jako voda a za námi je již sedmá akce BBCC s názvem BOREK, kterou pro nás připravil Brzi v okolí svého letního sídla v Borku nad Sázavou u Jílového u Prahy. Původním záměrem bylo, že i klávesnice bude tentokrát plně v kompetenci Brziho, ale vzhledem k jeho pracovnímu vytížení v tomto týdnu jsme nuceni se opět držet tradice s tím, že Vrstevnice napíše, jak to viděla, Brzi pak opraví její četné gramatické chyby a dopíše, jak on to viděl, pošle to zpátky Vrstevnici a ta až to rozdejchá, rozešle to všem.

Pátek 29. května 1998

Víkend začal klasicky - tím ovšem není myšlen sraz u garáže, ale fakt, že někdo něco zapomněl. Hned na samém počátku byla akce Borek smrtelně ohrožena, když Vrstevnice zapomněla v lednici maso na špízy. Naštěstí si však brzy uvědomila svou fatální chybu a vrátila se. Všem, kteří v sobotu večer po náročném výletu mlčky pomlaskávali, když se cpali Vrstevnicovými špízy, při četbě těchto řádek jistě běhá mráz po zádech.

Nicméně Vrstevnice byla jako první na srazu v 17,30 v Kunraticích u restaurace Zelené domky (název Zlaté domky z elektronické mapy IM30 je tedy skutečně mylný), kde se postupně sešli:

- * Vrstevnice a Vrstevnička
- * Honza Brčák
- * Radka a Radek Dvořáčkovi

Po krátkém přivítání, bez tradičního oblepování aut samolepkami, vyjelo krystalizační jádro výpravy v 17,55 směrem na Borek. První část cesty - do Jesenice - byla poněkud fádni, protože rychlost do 5 km/hod. nikoho nenaplňovala velkým nadšením, ale po odbočení na Psáry pomalu začala stoupat rychlost jízdy a tím i nálada.

V 19,00 s písní na rtech dojelo krystalizační jádro výpravy do Borku. Slunce stálo v nadhlavníku a Brzi v tričku **BBCC** nás vítal ve dveřích a zval nás na pohoštění připravené na verandě svého letního sídla.

Po vyložení aut to sice vypadalo, že přijel celý zájezd, ale nakonec se úspěšně podařilo vše narovnat do útrob Brziho letního sídla. Po nezbytném seznámením s Brziho systémem mytí nádobí (předpírka - hlavní praní - máchání, vše ve studené vodě venku ve škopcích), systémem mytí rukou (hlavní praní - máchání, opět ve studené vodě venku v umyvadlech), mytí zeleniny v kýblu, se systémem tříděním odpadů a se systémem splachování polosuchého záchodu pomocí stříkací pistole s nastavením jemného rozptylu se již všichni mohli nerušeně věnovat připravenému občerstvení (včetně čokoládových lázeňských oplatek, které na Vrstevnici působí jako perník říznutý koksem) a večeri ve stylu variace na volné téma. Nutno podotknout, že dům byl jídlem přeplněn. Vše lze shrnout pár slovy - perfektní pohoštění, perfektní obsluha (nahore S), zkrátka krásný příjemný večer s volně plynoucí konverzací zaměřenou především na zítřejší výlet a se skleničkou (z umělé hmoty) J. Danielse před spaním.

Rekapitulace:

Počasí:	teplota, tlak, rosný bod ideální - prostě nádhera.
Celkem jsme ujeli:	cca 35 km
Průměrná rychlost:	5 - 90 km/hod.
Celkový čas:	cca 1 hodina
Cesta:	pro auto skutečně nenáročná, pro řidiče náročná psychicky hlavně v první fázi cesty
Celkem se zúčastnilo:	6 lidí
Celkem přespalo:	6 lidí
Celkem aut:	4

Sobota 30. května 1998

Mezi 7,00 - 8,00 jsme se začali hrabat ze svých pelíšků, pomalu jsme se probouzeli k životu a konečně jsme počali oblékat trička **BBCC** (nutno podotknout, že kdyby nebylo Rajčete, který je

otcem myšlenky a Brče, který tuto myšlenku zrealizoval, asi bychom tento slavný okamžik v historii **BBCC** nezažili).

V 9,07 dorazili externí členové a příznivci **BBCC** Franta + Vojta Širlovi (Honzu nechali v nemocnici se slepým střevem a Evu řečenou Podnikatelka nechali doma jako týlové a komunikační zabezpečení) a těsně za nimi v 9,09 přijeli Jandovi (Olda + Marcela).

Ačkoli měl být Brzi v 9,30 na náměstí v Jílovém u Prahy, již v 9,31!!! (podle času Vrstevnice - pozn. Brzi) klidně nasedal do auta a bez většího vzrušení, že jede pozdě, odjel směrem k náměstí.

V 9,45 byl manželkou Danielou přivezen Jirka Daněček a dorazili rovněž Bohuňáci (Pepa + Nikolka + bez Šmudly), kterým vůbec nevadilo, že neznají cestu a nevědí, kde má Brzi letní sídlo. A oblékala se trička **BBCC**.

V 10,00 jsme měli podle původního plánu vyjždět na dnešní výlet, ale fakt, že se Brzi ještě nevrátil z náměstí a Krejčík volal z Kamenného Přívozu, že se ztratil, nás i naše kola ponechával zatím v klidu.

V 10,25 konečně pod Brziho vedením přijíždějí:

- * Vaňkovi (Mírek + Hanka + Honza + Magda)
- * Pospíšilovi (Lojza PP + Eva + Petr)
- * Rajče (bez Martiny)
- * ztracení a znovu nalezení Krejčáci (Jirka + Johanka) s Mirkem Šnáblem

Opět se ukázalo se, že bez mobilních telefonů není možné cokoli zorganizovat a nikdo z **BBCC** si nemohl vzpomenout, jak se lidé setkávali v minulosti, když mobilní telefony ještě nebyly.

... a je nás 24 lidí !!!

A oblékala se trička **BBCC**. Brzi členům i příznivcům **BBCC** nabízel nebo vnucoval plánek trasy výletu, na kterém preventivně nebyly zakresleny vrstevnice. Vrstevnice dělala, jako že ji to moc nezajímá, neměla se totiž čeho chytit, protože neviděla svoje kolegyně vrstevnice. Pak si ale mapku vzala a vzápětí začala kritizovat, proč se jede právě tudy, když na její mapě je trasa pro cyklisty zakreslená jinudy. Brzi však nepřipouštěl žádnou diskusi a argumentoval tím, že si celou trasu projel a že není nijak zvlášť obtížná.

Ostatní členové a příznivci **BBCC** volně konverzovali, popíjeli pivo, děti se honily, na čistě modré obloze svítilo sluníčko, Jirka Krejčík lepil Johance kolo a Brzi seznamoval zbytek zúčastněných se systémem mytí nádobí, rukou, zeleniny, prováděl praktické ukázky splachování polosuchého záchodu a neustále rušil ranní poklid sdělením, že máme zpoždění.

V 11,05 byl KONEČNĚ vydán povel ke startu, což si však mnoho účastníků vysvětlilo tak, že si má dát startovací pivo. Nakonec ale postupně všichni vyrazili za Brzim, kromě Rajčete, který dál v poklidu promazával své kolo a dopíjel své startovní pivo. Na otázku, proč ještě není převlečen vůbec nereagoval a bez sebemenší známky vzrušení pomalu dopil svoji ranní kávu. Pak si konečně oblékl tričko **BBCC** a vyrazil za ostatními.

Na Brziho letním sídle zůstala pouze Daniela Daněčková, která měla dvě hodiny po našem odjezdu čekat v Davli na Jirku, aby ho mohla odvézt na chatu za dalšími rodinnými povinnostmi. Později se sice ukázalo, že tento odhad byl příliš optimistický, ale přesto měla nakonec Daniela velice strategický význam pro tuto akci, neboť Brzi začal cestou do Davle postrádat své klíče od letního sídla.

Z Brziho letního sídla jsme vyrazili směrem na Chotouň příjemnou lesní cestou vinoucí se úbočím zalesněných kopců Halíře a Drnka patřících do areálu Hornopožárských lesů. Sluníčko svítilo, Vrstevnice byla spokojená, že jedeme po její kolegyni, všude kolem nás vonělo luční kvítí a jehličí, kolemjedoucí chataři nám spílali z útroh svých vozů, abychom uhnuli z cesty (že není kam je zjevně nezajímalo) a Brzi se svým vodičem Radkem Dvořáčkem sprintoval na čele pelotonu v domnění, že udává rychlost, což zase zjevně nezajímalo Johanku, které se tentokrát příliš šlapat nechtělo a svou rychlostí neustále nutila ostatní, aby se na ni čekalo.

Po okraji lesa jsme přijeli k rozcestí, kde jsme se vydali cestou upravenou těžkými těžebními stroji (což některé účastníky nutilo sesednout a jít pěšky) až k hustým porostům mladých smrčků, kterými jsme se přes kořeny a kameny jen ztěžka prodírali. Zde začalo první reptání v řadách účastníků, proč jsme nejeli po silnici, ale Brzi diskusi rázně odmítl argumentem, že přece máme horská kola a po silnici může jezdit každý blbec. A pokračovali jsme dále po krásných lesních

cestách, sluníčko svítilo, kolem nás voněl les a zatímco se většina kochala okolím, někteří zúčastnění neustále reptali.

Ve 12,14 narušil stereotyp jízdy první pád - Jirka Krejčík se ocitnul na zemi. (Rozhodně není bez zajímavosti, že Jirka spadne z kola na každém výletu, kterého se zúčastní a mnohdy ne jen jednou.)

Ve 12,20 jej následovala Hanka Vaňková, které se zdařil přemet přes řídítka a jako první v historii **BBCC** byla praštěná kolem. Bohužel premiéru tohoto akrobatického výkonu nikdo neviděl, ale byla nám dopřána repríza a utržené šrámy na Hančině obličejí a rameni hovořily za vše.

Pádovou desetiminutovku uzavřel ve 12,24 opět Jirka Krejčík, který se přerazil o Vrstevnici (zde je velké „V“ správně) a opět podpořil tolik diskutované téma o „bezpečnosti“ klipsen. Pro objektivitu je nutné podotknout, že uvedená diskuse probíhá zcela mimo cyklistické a bajkařské (nikoli od slova bajka, ale bike) kruhy, kde jsou klipsny naopak uváděny jako bezpečnostní prvek pro těžký terén. Ovšem někteří členové **BBCC** považují tuto diskusi za úplnou blbost a Vrstevnice se domnívá, že kdyby je Jirka býval neměl, neobtisknul by jí řetěz na lýtko.

A vyjeli jsme z lesa, vzájemně jsme se ošetřovali a litovali, Honza Vaněk prohlásil, že má hlad a ptal se jak daleko je do Davle. Franta Šírl pro změnu zase reptal, proč jsme nejeli jinudy a že jedeme moc pomalu, Vrstevnice zatím ani muk a Honza měl žízeň, protože první startovní pivo už vypotil. A v tomto poklidu jsme ve 12,55 dojeli až do Liběře.

Brzi se nás neustále snažil popohánět k jízdě, protože touhle dobou jsme údajně již měli obědvat v Davli (kam v tuto chvíli rovněž přijíždí Daniela, aby odvezla Jirku Daněčka). Rychle proto vyhlásil další zastávku v Záhořanech, nasedl na kolo a odjel sprintem za svým vodičem Radkem Dvořáčkem. Větší část výpravy vyjela za nimi, menší část podlehla vábení zlatavého moku v oroseném püllitru s vysokou pěnou v hospodě, která se vyloupila hned za první zatáčkou a o které Brzi předpokládal, že zůstane nepovšimnuta. Ve své naivitě setrval až do chvíle co si přečetl nástin tohoto zápisu od Vrstevnice. Zatímco tedy Brzi s Radkem Dvořáčkem a většinou účastníků čekali 20 minut v příkopu u silnice před Záhořanama, někteří výtečníci (Honza Brčák, Pepa Bohuňák, Vrstevnice, Jirka Krejčík s Johankou, Mirek Šnábl a Jirka Daněček) nejenže popijeli pivo (Honza už druhé, Johanka pila limonádu), ale ještě se dohodli jak ostatní oklamou tvrzením, že měli defekt a museli lepit. Tuto nehoráznost tvrdil Brzimu v Záhořanech s úsměvem na rtech i Jirka Daněček, se kterým se Brzi zná už od první třídy obecné. (Tomu se říká falešné kamarádství.) Franta a Vojta Šírlovi jako jediní nečekali s ostatními, ale s reptáním, že jedeme příliš pomalu vyrazili napřed směrem k Davli.

A následoval nejkrásnější úsek cesty vedoucí zalesněnými roklemi, plný různých brodů přes Záhořanský potok. Co chvíli jsme projížděli vodou, mladší i starší účastníci akce se přestávali ovládat a radostně výskali a Honza Vaněk zapomněl, že má hlad. Vzájemně jsme si doporučovali ty „nejsjízdnější a nejmělkčí místa“ a s napětím jsme očekávali, kdo se konečně vykoupe. Nebudeme Vás zbytečně napínat, nevykoupal se nikdo, ale mokrých bot bylo dost. Zato Honza Vaněk ve 13,29 netradičně píchnul. A jako již tradičně samozřejmě v lese místo před hospodou.

Mnozí si ověřili, že široké pneumatiky horského kola kladou ve vodě značný odpor. Zde mají výhodu těžší váhy, protože můžou brod projet setrvačností se zvednutýma nohama, zatímco ti lehčí, (např. 85 kg) musí při průjezdu brodem šlapat a pak si obvykle namočí boty. Zkrátka bylo radost pohledět, jak Jirka Daněček ladně, s obrovským stereo gejírem projíždí i velmi hluboké brody.

A konečně jsme dojeli do bufetu za tratí v Davli-Libřici, kam jako první dorazil Brzi s Radkem, za chvíli přijela Radka Dvořáčková, pak se dlouho nic nedělo a přijeli Šírlovi - již bez reptání, že se jede moc pomalu. Zatímco se peloton postupně sjížděl k bufetu, Vrstevnice a Brč pomáhali Vaňkům zalepit obě díry v duši. Vzhledem k tomu, že se to Mirkovi zdařilo až na třetí pokus (nutno podotknout, že po druhém nezdařeném pokusu chtěl Honza Vaněk duši vycpat mechem,

ale tento návrh byl, zřejmě vzhledem k velikosti ventilku, otcem Mirkem zamítnut), strávili v lese neplánovaně půl hodiny (u Mc Larenu by za tuto dobu samozřejmě spravili o 599 duší více) a ve 14,30 dorazili za ostatními k bufetu.

Výprava **BBCC** postupně obsadila téměř celý bufet, prodavačka nestačila točit pivo, děti si stále kupovaly zmrzlinu, plynula veselá konverzace, účastníci si sdělovali veselé historky z právě absolvované cesty, prostě vládla pohoda. Olda Janda se pochlubil, že našel cyklometr - nebyl s ním sice moc spokojen, protože se jednalo pouze o beztláčkový dámský model, ale na druhou stranu

radoval se z něj pouze do chvíle než Jirka Daněček, podpořen prázdným držákem na svém bajku, přišel s tím, že právě takový v Záhořanském údolí ztratil. Olda alespoň využil situace a při vracení vyjednával o počtu piv jako nálezném. Do uzávěrky tohoto zápisu se nám však nepodařilo zjistit, k jaké dohodě nakonec došlo.

Při zběžné kontrole svého batůžku Brzi náhle zjistil, že nemá klíče od svého letního sídla. V této chvíli byla úspěšnost akce Borek podruhé smrtelně ohrožena, protože maso na špízy bylo v chatě ve sklípku, ale na druhou stranu mohl přijít na řadu strategický význam Daniely Daněčkové, která již dobrou hodinu čekala v Davli, aby vyzvedla Jirku a vrátila Brzimu náhradní klíče - vše tedy záviselo pouze na tom, aby Brzi nezapomněl klíče od Daniely vyzvednout. Jirka Daněček se proto rozloučil s výpravou **BBCC** a odjel vstříc své choti doprovázen Brzim, který kromě převzetí klíčů měl ještě objednat oběd v hospodě.

Ve 14,55 se Brzi vrátil s dobrou zprávou, že má klíče a se špatnou zprávou, že všechny hospody v Davli jsou totálně vyjedené. Nikomu to však nevadilo, protože většina účastníků pojedla ze svých zásob, nebo si dala utopence v bufetu. To, že oběd odpadá, však řada účastníků výpravy pochopila jako povel k zakoupení dalšího piva. Honza pokračoval již čtvrtým pivem a Franta a Vojta Širlovi to nevydrželi a s reptáním, že jedeme pomalu odjeli napřed a brzy je následoval i Olda Janda s Marcelou.

V 15,10 jsme konečně po intenzivním naléhání Brziho opustili bufet a vydali se vstříc dalším zážitkům. Přejeli jsme Vltavu a začali jsme stoupat po silnici vzhůru do kopce. Brzi samozřejmě rychle zmizel za obzorem a jako vodiči se mu střídali Radek Dvořáček a Petr Pospíšil.

Po úporném výstupu se nám za odměnu naskytl překrásný výhled na údolí Vltavy a Sázavy a okolní lesy, v dálce houkal posázavský Pacifik a nad kopci se na slunečném nebi začaly objevovat první mraky. Pokračovali jsme stále po silnici mírně do kopce a opět jsme se všichni sešli v restauraci v Bojanovicích, která konečně nebyla vyjedená. A zatímco Johanka se svým otcem Jirkou již dávno obědvala, poslední tentokrát dorazila v 15,55 skupinka ve složení Honza Brčák, Vrstevnice a Bohuňáci. Honza si sedl, vypil páté pivo a usnul.

Restaurace měla příjemné prostředí s kulečníkem, celkem dobré jídlo, ale lze ji doporučit jenom tehdy, když budete chtít poznat, jaké nemehlo může dělat číšníka - a to zcela pomímám fakt, že si ten člověk nebyl schopen zapamatovat vůbec nic, takže způsob jeho obsluhy připomínal spíše burzu objednávek, kdy on s talířem v ruce vyvolával a my se hlásili o objednaná jídla (přičemž nosil i jídla, která si nikdo neobjednal). Pro pití jsme si museli chodit k výčepu, protože na place objednávky sice přijímal, ale nic nenosil. Postupně jsme se ale nakonec najedli a po právě absolvované horské túře se nám začala vracet dobrá nálada, kterou některým z nás lehce začala kazit skutečnost, že jsme do této chvíle ujeli od rána (cca 5 hodin brutto) zhruba 20 km a do cíle naší cesty zbývalo dalších třicet a že se blíží bouřka. Pod vlivem tohoto faktu se Mirek Vaněk a Rajče snažili (nutno podotknout, že marně) s Brzim diskutovat na téma zkrácení trasy. Jediným ústupkem bylo Brziho příslibení, že ze Štěchovic již pojedeme pouze po silnici a vynecháme kochání se hlubokými lesy nad Štěchovicemi. V průběhu této diskuse poskytl Jirka Krejčík, tentokrát rovněž vybaven i plně zásobenou lékárníčkou, stále ještě otřesené Hance první pomoc - čím si ji posypal její oděrky a nutno konstatovat, že to ve zdraví přežila.

Pod vlivem blížících se těžkých a temných mraků, někteří členové výpravy zneklidněli a rozhodli se opět jet napřed. Proto nás zhruba v 16,30 opouštějí Širlovi a odjíždějí rovněž Jandovi, protože Oldovi praskl drát na zadním kole a měl obavy, že pojede příliš pomalu. Ostatní stále relaxovali, volně konverzovali, mládež hrála kulečník a Honza Brčák se vzbudil a dal si šesté pivo. Ale pod vlivem neustále se kupících mračen a počátečního blýskání jsme se nakonec rozhodli (k Brziho velké radosti) v 17,20 konečně odjet. V okamžiku našeho vykročení před restauraci padly k zemi první kapky deště, které nás samozřejmě ihned přesvědčily o tom, že tuto přeháňku přechkáme při kávě v restauraci. V 17,31 ale po krátké diskusi na téma přeháňka versus naše vzdálenost od Brziho letního sídla, vítězí touha po domově a vyrážíme.

O tom, že jde pouze o přeháňku, jsme mohli být přesvědčeni pouze následující 2 km, protože to, co se na nás z nebe vyvalilo rozhodně přeháňka nebyla a zahrnalo nás to do autobusové čekárny v Bratřínově. Nezapomenutelným se stal okamžik, kdy Radek jako jediný odmítl opustit své semišové sedlo, aby nenamoklo. Po zásahu Radky a několika jeho marných náznacích odporu jednoduše sedlo z kola sundal a odebral se i s ním do sucha autobusové čekárny, kde zatím Rajče tiše vzpomínal na své blatníky uzavřené v kufru auta (a ani naše upozornění, že alespoň zůstanou suché a bez bahna ho příliš nerozveselilo). Pohled na ocelově šedou oblohu nás stále více utvrzoval v přesvědčení, že tento déšť hned tak neustane a počali jsme se oblékat do pláštěnek. Nutno

podotknout, že tato činnost bavila a rozveselovala pouze ty, kteří své pláštěnky měli při sobě. Ostatním, nevím proč, tuhnul úsměv na rtech.

Jakmile dešť trochu opadl, vydali jsme se na další cestu. V Bratřínově jsme ze silnice odbočili vlevo po zelené značce a kolem hospody U Holínků (kde, což jsme nevěděli, byli před deštěm schováni Jandovi) jsme se pustili prudce dolů do údolí Kocáby. Průjezd tímto krásným údolím, kde jsme se původně měli kochat přírodou a starými tramskými osadami v čele s Ascalonou (zde byla plánována návštěva proslulé tramské hospody a výstup na první nížinnou rozhlednu), lze shrnout do jediného sdělení: prší a prší. V důsledku toho jsme se samozřejmě nekočili, ale ujížděli jsme co to dalo. Nutno podotknout, že za své vzalo i tvrzení starých pranostik, že se zpěvem ptáků končí dešť, protože ačkoli se ptáci v údolí Kocáby mohli uřvat, lilo jako z konve pořád dál.

Kupodivu se již nikdo ani neradoval z projíždění nesčetných brodů. A i když se nikdo nevykoupal, byli jsme všichni slušně zmáčení. Někteří členové výpravy se snažili co nejvíce se ochránit před deštěm několika vrstvami pláštěnek, jiní tento problém řešili ponecháním pouze nejnужnějšího oděvu a umožnili tak vodě volně proudit. V posledním brodu Brzi uprostřed poklekl, aby vyzkoušel jaká je hloubka, ovšem někteří přímí svědci tvrdí, že spadl. Je ale také možné, že se loučil s údolím Kocáby, protože za brodem se cesta již změnila v asfaltku, po které jsme všichni dojeli až do Štěchovic.

Ze Štěchovic, kde nás mimochodem míjel Franta Širl bez Vojty, kterého zanechal v hospodě U Růžanky s tím, že pojedou napřed (protože se s tak pomalou výpravou nemůže zdržovat) a vrátí se pro něj autem, jsme potom stoupali vzhůru na Hradištko a dále až do Krňan. V důsledku deště jsme tento několikakilometrový kopcovitý úsek zvládli všichni (včetně Johanky plně podporované otcem Jirkou a Mirkem Vaňkem) bez jediného zastavení (zastávka byla pouze jedna, a to na křižovatce, abychom v mapě zjistili kudy dál, neboť Brzi s vodiči Petrem Pospíšilem a Radkem tradičně udržovali tempo kdesi na horizontu). Odměnou nám za naši námahu byly nádherně vonící lesy kolem silnice a samozřejmě výhled na posázavské poleší.

V Krňanech jsme počkali na Brče, Vrstvenici a Bohuňáky a pak jsme pokračovali přes Hostěradice dlouhým sjezdem do Kamenného Přívozu a s úlevou jsme počali sledovat protrhávající se mraky. V Kamenném Přívozu nás autem minul Franta Širl, který jel pro Vojtu do hospody U Růžanky, Brzi vydal pokyn k cestě na nádraží v Kamenném Přívoze a jak jinak - odjel se svými vodiči. Ještě kousek cesty se nám jej podařilo úspěšně stíhat, ale brzy jsme bez Brziho stanuli na rozcestí, kde se Lojza PP začal ptát na cestu kolemjdoucích. Nebudu Vás zbytečně unavovat popisem následujících událostí, ale jejich výsledek byl pro mnohé překvapující (ačkoli mi to nikdy Brzi neuvěříš, ale bylo to překvapení i pro mě samotnou) - zatímco hlavní peloton stanul ve 20,25 před Brziho letním sídlem a marně lomcoval uzamčenými dveřmi, čekal na nás Brzi s Petrem, Radkem a Bohuňákama na nádraží v Kamenném Přívoze. A jenom díky mobilnímu telefonu tam nečekají na nás ještě dnes, ale ve 20,58 konečně přijeli a Brzi odemknul dveře, abychom se mohli převléknout do suchého a začít připravovat večeři. Faktem je, že Brzi byl poněkud rozezlen a vzhledem k tomu, že se domníval, že tuto vzpouru má na svědomí Vrstevnice, vykřikoval jejím směrem něco o dítce **BBCC** za zavlečení části výpravy neplánovanou trasou, ale pak při vysypání svého batůžku našel i první klíče od letního sídla a konečně se začal radovat z návratu.

Vzhledem k pokročilé hodině a mokrému dříví jsme tentokrát nerozdělávali oheň, ale připravili jsme si večeři v mezinárodním stylu: švédský stůl, čínské maso na americkém grilu, arabský chléb a české pivo. A samozřejmě jsme dodrželi i plánovaný předkrm - nakládaný hermelín, který nakonec zvítězil rovněž jako příloha k masu a dezert. Poklidně jsme se projedli až do úplného

„bezvědomí“ - tiše jsme seděli kolem stolu, i přes nepřízeň počasí jsme si pochvalovali dnešní trasu (zvláště Mirek Vaněk byl velmi spokojen, že se KONEČNĚ pořádně projel, Brzi se už také usmíval) a ačkoli byly přítomny 4 kytary, nikdo na ně nebyl schopen hrát (zatím). Největší aktivitu vyvinula pouze Hanka Vaňková, která coby pokladník BBCC byla neustále ve střehu a odpadlíky kasírovala. Spokojenost zúčastněných dokazuje opět Mirek Vaněk, který se tentokrát překonal a ODMÍTTL jet domů již ve 22,30 !!!

Ale ve 23,00 nás přece jenom opouštějí Dvořáčkovi, Pospíšilovi, Krejčíci a Vaňci (tradičně bez Magdy), kolem půlnoci pak odjíždí rovněž Rajče a my ostatní se až do cca 3,00 věnujeme hře na kytaru (ve které zvláště vyniká Franta Širl), zpěvu, konzumaci alkoholu (pivo a J. Daniels) a volné konverzaci. Nakonec jsme zkonstatovali, že takhle dlouho jsme ještě na akci BBCC vzhůru nebyli a odebrali jsme se spát.

Rekapitulace:

Počasí:	ráno sluníčko, odpoledne pod mrakem, k večeru déšť, v noci jasno, prostě nádhera.
Celkem jsme ujeli:	cca 50,99 km (ti co byli v Kaměňáku na nádraží ujeli víc)
Průměrná rychlost:	11,32 km/hod. (Brzi 15,2 km/hod.)
Celkový čas:	4:31:01
Cesta:	krásná trasa s různými terény
Celkem se zúčastnilo:	24 lidí bez psa
Celkem přespalo:	12 lidí bez psa
Celkem aut:	12

Neděle 31. května 1998

Opět jsme se vyhrabali kolem 8,00 a postupně, jak jsme otevírali oči, jsme konstatovali nezvratný fakt, že dneska se nám nikam nechce. Jen Brzi se držel programu a plánoval odjezd. Pod vlivem zásob jsme se naprosto samovolně začali věnovat volnému dojíždání zbytků.

Kolem 9,00 ze stanů vylezla i mládež (Vrstevníčka, Magda a Nikolka) a také zkonstatovala nezvratný fakt, že dneska se jí nikam nechce a postupně otvírala oči u plného stolu, zatímco Brzi stále plánoval odjezd. Ani lehký déšť ji nevyrušil od snídání, zatímco my ostatní jsme přesunuli zbytky na verandu, kde jsme se nadále věnovali jejich likvidaci. A Brzi odložil odjezd až po dešti.

Cca v 9,30 odjeli Širlovi (museli v 10,00 vyzvednout pravé Honzika v nemocnici, který zatím stále vlastnil slepé střevo) a v cca 10,15 je následoval Mirek Šnábl a Jandovi (které již zřejmě unavilo volné dojíždání zbytků a čekání na plánovaný odjezd na kole). V 10,30 konečně i Brzi propadl narušené morálce a konstatoval nezvratný fakt, že dneska se mu nikam nechce a začal plánovat náš odjezd do Prahy (pod záminkou úklidu).

A tak jsme se při volném dojíždání zbytků začali rovněž zabývat volným balením svých věcí, které ve 13,30 (k Brziho velké radosti) vyvrcholilo nakládáním aut. Tato činnost ale byla brzy přerušena prudkým deštěm a v důsledku toho jsme se opět (k Brziho malé radosti) ocitli na verandě u plného stolu, volně jsme dojíždali čokoládové oplatky a pochvalovali si jak je dobře, že se nám dnes nikam nechtělo.

Ve 14,55 - 15,05 konečně opouštíme Brziho letní sídlo a odjíždíme do Prahy, kde vracíme Magdu právoplatným rodičům a radostně konstatojeme nezvratný fakt, že sedmá akce **BBCC** se po všech stránkách vydařila a že již definitivně končí.

Rekapitulace:

Počasí:	ideální na konstatování nezvratného faktu, že dneska se nám nikam nechce a vhodné k volnému dojíždání zbytků. Prostě nádhera.
Celkem jsme ujeli:	cca 35 km
Průměrná rychlost:	80 km/hod.
Celkový čas:	cca 1 hodina
Cesta:	našim autům známá nenáročná trasa
Celkem se zúčastnilo:	12 - 0 lidí
Celkem přespalo:	0 lidí
Celkem aut:	3

Zhodnocení:

Ačkoli je to neuvěřitelné, ale i přes nepřízeň počasí (nebo i díky nepřízni počasí), se všem Brziho trasa nesmírně líbila a každý sám sobě dokázal (díky Brzimu), že není žádný salát a 50 km je vlastně nicotná vzdálenost. I když musíme konstatovat, že údolí Kocáby bychom si ještě jednou rádi projeli za slunného dne, aby bylo možné náležitě vychutnat všechny přírodní i lidské výtvořiny. No a největší obdiv si určitě zaslouží šestiletá Johanka, která na miniaturním kolečku bez jediné převodovky absolvovala celou trasu.

Nutno rovněž konstatovat, že Brziho letní sídlo nám poskytlo nebývalou pohostinnost a klidné zázemí. Na podzim se, Brzi, rozhodně do těchto míst ještě jednou velmi rádi vrátíme !

A konečně rovněž za důstojný považujeme křest našich týmových triček **BBCC**, které jak se zdá jsou opravdu kvalitní, protože střídání počasí přežila bez nejmenší újmy na velikosti či barvě a příště je tedy můžeme opět po odbahnění použít.

BBCC

Takže za 14 dní se zase na Vás všechny a Vaše kola těší

Vrstevnice, Brzi a spol.